

ส่วนที่ ๒ เป็นส่วนจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียนในโอกาสสำคัญ เช่น วันอนุรักษ์มรดกไทย วันพิพิธภัณฑ์ไทย

อาคารจัดแสดงหลังที่ ๒ แบ่งการจัดแสดงออกเป็น ๕ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ เป็นการ จัดแสดงตามหลักวิชาการ คือ จัดแสดงเกี่ยวกับศิลปวัตถุตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จนถึงสมัยประวัติศาสตร์ ตั้งแต่สมัยทวารวดีถึงรัตนโกสินทร์

พระพิมพ์ดินดิบ

พุทธศตวรรษที่ ๑๓ พบในตำบลบึงนารางได้

ส่วนที่ ๒ จัดแสดงศิลปโบราณวัตถุ

เนื่องในศาสนาพุทธและพราหมณ์ รวมทั้งเครื่องถ้วย เครื่องประดับ เครื่องใช้สอยที่พบจากการขุดค้นแหล่งโบราณคดี วัดแก้ว วัดหลง และแหลมโพธิ์ อำเภอไชยา

เศียรพระวิฆณุ ศิลา

พุทธศตวรรษที่ ๑๒ พบที่ อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี

พระพุทธรูปปางสมาธิ ศิลา

สมัยสุโขทัย วันที่ ๑ เมษายนพุทธศตวรรษที่ ๑๑-๑๒ พบที่วัดพระบรมธาตุไชยา

ส่วนที่ ๔ จัดแสดงศิลปวัตถุ งานประณีตศิลป์พื้นบ้าน เช่น งานไม้แกะสลัก ผ้าทอพื้นบ้านของชุมชนพุมเรียง อำเภอไชยา

ส่วนที่ ๕ จัดแสดงเครื่องอัฐบริขารของพระราชาธิบดีสุภัทรสังฆปาโมกข์ ผู้บูรณะวัดพระบรมธาตุไชยา และสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โสม ญนโน) ชาวพุมเรียงเจ้าอาวาสวัดสุทัศน์เทพวราราม ที่สำคัญได้แก่ ชุดเครื่องลายคราม จปร. ชุดเครื่องมุก เครื่องถมปิดและเครื่องทองเหลือง

กลองมโหระทึก สำริด

สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ยุคโลหะ พบที่ จ.สุราษฎร์ธานี

บริการทางการศึกษา

- บริการนำชมพิพิธภัณฑ์เป็นหมู่คณะ
- จัดนิทรรศการพิเศษ
- จัดทำเอกสารเผยแพร่แก่นักเรียน, ประชาชน และนักท่องเที่ยวผู้สนใจ
- จำหน่ายหนังสือทางวิชาการด้านศิลปะ, โบราณคดี, ประวัติศาสตร์, สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึกอื่นๆ

เวลาวันทำการ

เปิด วันพุธ - วันอาทิตย์ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.
หยุด วันจันทร์ วันอังคาร วันนักขัตฤกษ์ และวันหยุดชดเชย

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี
กรมศิลปากร

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา

ถนนรักษนรกิจ อำเภอไชยา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๑๐

โทรศัพท์และโทรสาร ๐-๗๗๔๓-๑๐๖๖

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา

เมืองไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในอดีตเคยเป็นแหล่งชุมชนโบราณ และเป็นเมืองสำคัญที่สุดในบริเวณรอบอ่าวบ้านดอน มีแหล่งโบราณคดีและโบราณสถานมากมาย อาทิ วัดพระบรมธาตุไชยา วัดเวียง วัดหลง วัดแก้ว วัดศาลาทั้ง หลามโพธิ์ เขาสายสมอ เขาน้ำร้อน ฯลฯ ซึ่งในแต่ละ

แหล่งนั้นได้พบหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีที่สำคัญ เช่น เครื่องมือหินขัด กลองมโหระทึก ลูกปัด จารึก เครื่องถ้วย เทวรูป พระพุทธรูป พระพิมพ์ โบสถ์พราหมณ์ เจดีย์ ซากโบราณสถาน ฯลฯ จากหลักฐานต่างๆ เหล่านี้ได้ชี้ชัดว่าเมืองไชยาเป็นแหล่งอาศัยของมนุษย์ยุคหินสมัยก่อนประวัติศาสตร์ บางแห่งเคยติดต่อกับชุมชนภายนอก เช่น จีน อินเดีย และอาหรับ เป็นต้น นอกจากนี้หลักฐานดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงลัทธิศาสนาที่เข้ามาสู่ชุมชนนี้ได้แก่ ศาสนาพุทธและฮินดู ซึ่งปรากฏหลักฐานคือรูปเคารพทางศาสนา ซากศาสนสถาน และเจดีย์ เป็นต้น ในอดีตเชื่อกันว่าไชยาเป็นบ้านเมืองมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๐ เป็นอย่างน้อย ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ ๑๑-๑๔ ศาสนาพราหมณ์เข้ามาเจริญที่เมืองนี้ ส่วนพุทธศาสนาเข้ามาเจริญควบคู่กันในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๑-๑๖ เมืองไชยามีชื่อเสียงมากที่สุดเมื่อครั้งวัฒนธรรมศรีวิชัยเจริญรุ่งเรืองในพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๗ โดยพุทธศาสนาลัทธิมหายานเข้ามาเจริญแพร่หลาย

พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร
สมัยราชวงศ์สุโขทัย

ประวัติพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา ตั้งอยู่บริเวณวัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร อำเภอไชยา โดยพระครูโสภณเจตสิกการาม (เอี่ยม) เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๙๓ พระครูอินทปัญญาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ) เป็นผู้เริ่มก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑสถานหลังแรกให้แล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ต่อมากรมศิลปากรได้งบประมาณสร้างอาคารหลังที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ หลังจากนั้นปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้ปรับปรุงขยายต่อเติมอาคารหลังแรก จัดทำครุภัณฑ์ปรับปรุงการจัดแสดงใหม่ให้ได้มาตรฐานสากล และทำพิธีเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา เป็นทางการ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕

พระพุทธรูปประทับยืนปางประทานอภัย
ศิลปะศรีวิชัย สมัยราชวงศ์สุโขทัย ๑๑-๑๖

วัดพระบรมธาตุไชยา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา

การจัดแสดง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไชยา เป็นพิพิธภัณฑสถานประเภทประวัติศาสตร์ ศิลปะ และโบราณคดี ประกอบด้วย

อาคารจัดแสดงหลังที่ ๑ แบ่งการจัดแสดงเป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ จัดแสดงรูปจำลองประติมากรรมรูปเคารพที่พบในอำเภอไชยา ที่สำคัญได้แก่ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร พระพุทธรูปนาคปรก และหน้าบันไม้จำหลักวิหารหลังเก่าของวัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร